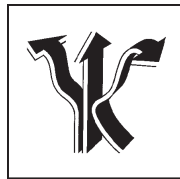

МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

МАУП

ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ

Випуск 5

Матеріали

*Звітної науково-практичної конференції науковців МАУП
“Соціальна практика та теоретико-методологічні
засади модернізації України
(політичні, юридичні, економічні та психологічні проблеми)”
м. Київ, МАУП, 30 листопада 2017 р.*

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2017

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 12 від 25.10.17)*

Редакційна колегія:

*М. Н. Курко (голова), д-р юрид. наук, проф.;
М. Ф. Головатий (заступник голови), д-р політ. наук, проф.;
А. А. Ігнатченко (відповідальний редактор), канд. техн. наук;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
В. М. Воронін, д-р іст. наук;
В. І. Литвиненко, д-р юрид. наук, проф.;
Є. О. Романенко, д-р наук з держ. упр., проф.;
О. Л. Фещенко, канд. екон. наук, доц.;
Л. В. Янюк (виконавчий редактор).*

*Матеріали подано в авторській редакції.
Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.*

**Проблеми модернізації України : [зб. наук. пр.] / МАУП. — К.: ДП
“Видавничий дім “Персонал”, 2008 —**

С76 Вип. 5: Матеріали звітн. наук.-практ. конф. “Соціальна практика та теоретико-методологічні засади модернізації України (політичні, юридичні, економічні та психологічні проблеми)”, 30 листопада 2017 р. / редкол. : М. Н. Курко (голова) [та ін.]. — 2017. — 352 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано тези доповідей учасників науково-практичних форумів МАУП, що відбувались у контексті загальноакадемічної Науково-практичної конференції “Соціальна практика та теоретико-методологічні засади модернізації України (політичні, юридичні, економічні та психологічні проблеми)” з проблематики широкого кола аспектів процесу системної модернізації України.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і світовим досвідом проведення модернізаційних процесів.

ББК 63.3(4УКР)я43

Алієва-Барановська В. М., Катречко К. С.	
Шляхи удосконалення імпоротної діяльності суб'єктів господарювання України ...	237
Амбросенко О. П.	
Оцінка впливу землекористування на екологічну стабільність агрolandшафтів України.....	240
Берестецька Л. М.	
Використання нових інформаційних технологій в бізнес-освіті.....	243
Бігдаш В. Д.	
Джерела та чинники управління ризиками медичної реформи	246
Братусь Г. А., Бабій К. І.	
Методологія оцінки ефективності управління бізнесом на ДП ТА "КИЙ АВІА"	248
Братусь Г. А.	
Застосування міжнародного досвіду у діяльності ринку цінних паперів України ...	251
Головач Н. В.	
Реалізація інноваційних підходів до підготовки кадрів в Україні.....	254
Згалат-Лозинська Л. О.	
Підходи до удосконалення оплати праці працівників будівельних підприємств	257
Дмитренко Т. Л.	
Теоретико-методологічні засади управління ризиком в сфері фінансового моніторингу	260
Дорошенко Л. С.	
Лізинг як сучасний вид послуг при підборі персоналу	263
Дорошенко Л. С., Лапицька Н. І.	
Роль аудиту в удосконаленні управління персоналом	266
Калина А. В.	
Пропозиції щодо регулювання за планового рівня людського розвитку	269
Карбовська Л. А., Прокопенко Н. І.	
Необхідність та можливість активізації інноваційної діяльності вітчизняних поліграфічних підприємств.....	271
Кобржицький В. В.	
Особливості інвестиційної діяльності в туристичному та готельному бізнесі.....	275
Козлова А. І.	
Іноземні інвестиції в промисловість України	278
Колпаков В. М.	
Проблеми методологічного забезпечення модернізації України.....	281
Корінчевська І. А.	
Сучасні інноваційні тенденції управління приватним закладом охорони здоров'я в Україні.....	285
Кузнецова А. І.	
Підвищення кваліфікації облікових працівників як фактор їх фізичної та психічної адаптації до викликів сучасної глобалізованої економіки та кризових впливів.....	288
Новальська Н. І.	
Підготовка фахівців-управлінців для галузі охорони здоров'я в Україні	291
Ольшанська О. П., Мороз-Ольшанська Н. В.	
Культура як соціально-практичний засіб в процесі модернізації України	294

ПІДГОТОВКА ФАХІВЦІВ-УПРАВЛІНЦІВ ДЛЯ ГАЛУЗІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я В УКРАЇНІ

Удосконалення та реформування системи підготовки фахівців-управлінців для галузі охорони здоров'я України зумовлено глобальними змінами на європейському ринку праці, прогресом світової фармацевтичної та медичної науки, змінами в соціальному, економічному, правовому та освітньому просторі.

Підвищення ефективності менеджменту в сфері охорони здоров'я є найважливішою умовою для ліквідації розриву, що існує між політикою органів управління в галузі охорони здоров'я та її реалізацією на місцях.

Суть кадрової політики в системі охорони здоров'я сьогодні полягає в реструктуризації управлінської діяльності та її реформуванні відповідно до нових потреб суспільства.

Медичний та фармацевтичний бізнес висуває ряд вимог до фахівців-управлінців в сфері охорони здоров'я — вони повинні бути обізнаними у плануванні потреб медичної установи в матеріальних, фінансових, трудових ресурсах, бізнес-плануванні, стратегічному управлінні, забезпеченні її рентабельності та конкурентоздатності (1).

Звичайно, що такі функції не можуть виконувати фахівці, які закінчили медичні інститути або менеджери та економісти не обізнані на специфіці галузі охорони здоров'я.

В Україні керівників системи охорони здоров'я готують лише на рівні післядипломної освіти. Форми такої підготовки (тематичне вдосконалення, передатестаційні цикли, курси спеціалізації, клінічна ординатура та магістратура з державного управління і спеціалізації з управління охороною здоров'я) не є обов'язковими для керівників органів управління охороною здоров'я та лікувально-профілактичних закладів. Відбір для професійної підготовки вказаних фахівців не завжди обґрунтований та орієнтується на формальну потребу в підвищенні кваліфікації.

Отже, стає очевидною потреба в фахівцях з бізнес-адміністрування в сфері охорони здоров'я, які мають забезпечувати організацію раціональної фінансово-господарської діяльності медичної установи, а також доцільне використання матеріальних, фінансових і трудових ресурсів, керівництво проектами організації.

Фахівець з бізнес-адміністрування в сфері охорони здоров'я — це фахівець, який здатний виконувати роботу з управлінської та економічної діяльності:

- в різних лінійних та функціональних підрозділах лікувально-профілактичних установ всіх форм власності,
- на підприємствах медичної та мікробіологічної промисловості,
- в фармацевтичних фірмах,
- на аптечних базах та складах,
- в магазинах "Оптика" та "Медтехніка",
- в діагностичних центрах,

- в санаторно-курортних закладах,
- в санітарно-епідеміологічних станціях,
- в закладах медико-соціального захисту
- в структурах Товариства Червоного Хреста (2).

Одночасно в Україні існує система удосконалення професійної майстерності спеціалістів із організації та управління охороною здоров'я, яка має багаторічний досвід та не відрізняється від подібної для лікарів інших спеціалізацій. Організатори охорони здоров'я навчаються на тематичних курсах, присвячених актуальним проблемам організації охорони здоров'я: менеджмент і маркетинг в охороні здоров'я; економічні проблеми охорони здоров'я; організація первинної медико-санітарної допомоги; організація медичної допомоги сільському населенню; інформаційне забезпечення охорони здоров'я та ін. Ці фахівці один раз на п'ять років підвищують кваліфікацію на передатестаційних циклах, які призначені поглибити теоретичну та практичну підготовку лікарів з організації та управління системою охорони здоров'я, а також перевірити знання та вміння у відповідності з вимогами кваліфікаційної характеристики.

Розвиток вітчизняної фармацевтичної промисловості та відкриття на території України низки зарубіжних представництв фармацевтичних фірм і фірм з продажу медичного обладнання та інструментарію виявив необхідність у маркетологах та менеджерах із продажу, обізнаних на специфіці галузі охорони здоров'я.

В останні роки на ринку праці багатьох економічно розвинутих країн спостерігається позитивна динаміка попиту на фахівців з менеджменту медичного обслуговування та лідерства. Для управління невеликими закладами охорони здоров'я або відділеннями в лікарнях достатньо бакалаврського ступеню. Проте, для керівництва великими лікувально-профілактичними закладами, медичними програми, що реалізуються на рівні штату або всієї країни потрібно мати магістерський ступінь.

Слід зазначити, що про реформування системи охорони здоров'я йшлося неодноразово протягом всього існування незалежної України.

Вдосконалення системи кадрового забезпечення медичної галузі потребує наступних заходів:

- запровадження системи прогнозування потреби у спеціалістах. Прогнозування має здійснюватись на довгострокову перспективу за категоріями медичного персоналу у відповідності до потреб охорони здоров'я з урахуванням стратегії та темпів системних перетворень галузі, зовнішніх та внутрішніх міграційних процесів та природного вибуття кадрів;
- збільшення обсягів державного замовлення на підготовку лікарів (насамперед первинної ланки та лікарів для сільської місцевості) за державним замовленням;
- запровадження системи укладання угод з студентами, що навчаються за державним замовленням, з тим, щоб гарантувати обов'язковість відпрацювання ними не менше трьох років за направленням, або відшкодування витрачених на їхню освіту коштів;
- забезпечення підготовки і перепідготовки випереджаючими темпами лікарів загальної практики/сімейної медицини, сімейних медичних сестер, середнього медичного персоналу з вищою освітою. Для цього в Державному бюджеті передбачити відповідну статтю фінансування;
- забезпечення підготовки менеджерів з медичного та фармацевтичного менеджменту, економістів у галузі охорони здоров'я;

- забезпечення підготовки професійних управлінських кадрів з урахуванням передового світового досвіду (магістрів з бізнес-адміністрування в сфері охорони здоров'я).

В нових соціальних та економічних умовах реальну цінність для галузі охорони здоров'я має лише широко освічений керівник, менеджер, який здатний гнучко перебудовувати напрями та зміст своєї діяльності у зв'язку із впровадженням сучасних високих технологій, вимог ринку. Ринок праці вимагає наявності відповідальних та професійних кадрів в галузі охорони здоров'я. В сучасних складних соціально-економічних умовах росте розуміння того, що реформи в галузі неможливі без розвитку та перетворення сфери управління.

Таким чином, управління освітою фахівців охорони здоров'я сьогодні є важливою соціальною проблемою, актуальним напрямом реформування системи охорони здоров'я загалом та її підсистеми — освіти фахівців галузі зокрема.

Джерела

1. Управління підприємницькою діяльністю в галузі охорони здоров'я: кол. монографія / О. В. Баєва, М. М. Білинська, Л. І. Жаліло та ін. / за ред. О. В. Баєвої, І. М. Солоненка. — К.: МАУП, 2007. — 376 с.
2. Менеджмент організацій: Мед. та фарм. менедж. / О. В. Баєва. — К.: ДП "Вид. дім "Персонал", 2009. — 336 с.